

πασατέμπο

πασατέμπο, ο κ. πασατέμπο, το, ουσ. [*ιταλ. passa-tempo* (= περνάει η ώρα)]. **1.** καβουρντισμένοι κολοκυθόσποροι, τα σπόρια που τρώει ο άνθρωπος μηχανικά για να περνάει την ώρα του. **2.** υποτιμητικός χαρακτηρισμός ατόμου: «έχω κι έναν πασατέμπο στην πολυκατοικία μας, που τον παίρνω μαζί μου κάθε φορά που χάνομαι με τους φίλους μου». (Λαϊκό τραγούδι: *αυτά που λες εγώ τ' ακούω βερεσέ· τα παραμύθια σου τ' ανθίστηκα πια τώρα και το κατάλαβα πως ήμουνα για σε ο πασατέμπος σου για να περνάει η ώρα*). Από το ότι ο πασατέμπος είναι από τους πιο φτηνούς ξηρούς καρπούς χωρίς καμιά ιδιαίτερη θρεπτική αξία και συνήθως τρώγεται από κάποιον για να ξεχαστεί, για να περάσει την ώρα του·

- για πασατέμπο, για να περνάει η ώρα: «απ' τη μέρα που βγήκε στη σύνταξη, άνοιξε ένα μικρό ψιλικατζίδικο στη γειτονιά του, έτσι για πασατέμπο». (Λαϊκό τραγούδι: *κι όταν θα σμίξεις με το μάγκα π' αγαπάς, να μην του πεις ότι για πασατέμπο μ' είχες*)·

- είναι για μένα πασατέμπο(ς), μου είναι πάρα πολύ εύκολο να κάνω αυτό που λες: «αυτό που μου 'βαλες να κάνω, είναι για μένα πασατέμπος»·

- το 'χω (για) πασατέμπο, το κάνω για να περάσω την ώρα μου, χωρίς να το αξιολογώ ή να το σπουδαιολογώ, κάνω συχνά κάτι που δεν το θεωρώ πια εξαιρετικό: «εγώ το σινεμά το 'χω πασατέμπο, γιατί πηγαίνω τρεις φορές τη βδομάδα || το καλοκαίρι, Θεσσαλονίκη Χαλκιδική, το 'χω πασατέμπο, γιατί πηγαίνω σχεδόν κάθε απόγευμα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας